

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 1To/17/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920010408  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5920010408.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 7. septembra 2021 prejednal odvolania podané obžalovaným T. Z., nar. X.X.XXXX a jeho sestrou P. Z. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/88/2020 z 11.12.2020 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. Z. a odvolanie sestry obžalovaného P. Z. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

### odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok rozsudkom, sp.zn. 1T/88/2020 z 11.12.2020 uznal obžalovaného T. Z. za vinného v bode 1./ zo spáchania zločinu šírenie toxikománie podľa § 174 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s použitím ustanovení § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák. a § 127 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., v bode 2./ zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., s použitím ustanovení § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák. a § 127 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

1./ v presne nezistených dňoch v období od začiatku apríla 2020 do 6.5.2020 v byte č. X na ulici Z. J. XXX/X v G. svoju maloletú sestru P. Z., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko v G., Z. J. XXX/X, najmenej trikrát ponúkol a podnecoval k tomu, aby užila drogu označovanú ako „pervitín“, pričom napriek tomu, že užitie ním ponúknutej drogy opakovane odmietala, tak na jeho opakované žiadosti tak urobila, aby jej dal pokoj, pričom takto konal s vedomím, že túto psychotropnú látku podal nepľnoletej osobe,

2./ v presne nezistený deň v apríli 2020 vo večerných hodinách asi o 21.00 h v byte č. X na ulici Z. J. XXX/X v G. po tom, ako prišiel z práce rozčúlený, v tomto byte v prítomnosti svojej maloletej sestry P. Z., nar. XX.X.XXXX, rozbil televízor a povedal jej, že má šťastie, že u nej nikto nie je, lebo že by ho zabil, pričom sa menovaná rozplakala a keď chcela z bytu odísť ku starkej, tak sa jej vyhrážal, že si zoberie kýmle, pôjde na benzínku a že ich byt podpáli, ak ona z neho odíde, pričom tieto kýmle si začal chystať a položil ich k vchodovým dverám, na základe čoho mal. P. Z. zostala doma z obavy, že obvinený tieto vyhrážky uskutoční.

Za to ho súd odsúdil podľa § 174 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 44 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaniami obžalovaného a jeho sestry P. Z..

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho podania z 22.12.2020 (č.l. 268-269 spisu), ako aj podaním svojho obhajcu JUDr. Ladislava Jančího (č.l. 274-278 spisu). Obžalovaný v podstate tvrdil, že uložený trest odňatia slobody je nezákonný. Vyjadril nesúhlas s tým, že pred aplikáciou postupu v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017, prvostupňový súd upravil základnú trestnú sadzbu obžalovaného spôsobom uvedeným v § 38 ods. 5 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na znenie citovaného ustanovenia. Dané ustanovenie podľa názoru obžalovaného vnáša do právneho poriadku prvok absolútnej nepredvídateľnosti. Okrem iného textom Trestného zákona nie je definované, akým spôsobom sa má posudzovať otázka opätovného spáchania zločinu a v akom časovom rámci sa má daná otázka odpovedať. Obžalovaný vyslovil názor, podľa ktorého trestnoprávne normy nemôžu mať retroaktívny účinok. V tomto kontexte poukázal na znenie obsahu § 2 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. V ďalšej časti podaného odvolania sa zaoberal skutočnosťami, ktoré odôvodňovali, či už v minulosti spáchal skutok, ktorý vykazuje znaky zločinu. Obžalovaný uviedol, že po čase, kedy bol odsúdený pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. b) Tr. zák., došlo k zmene kvalifikácie jeho konania, a to novelizáciou Trestného zákona, účinnou od 1.8.2019, v dôsledku čoho by jeho konanie bolo v súčasnosti posúdené len ako prečin podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. Z tohto dôvodu prvostupňový súd nemal aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. Ďalej poukázal na nálezy Ústavného súdu SR, sp.zn. IV. ÚS 336/2012 z 13.11.2014 a I. ÚS 241/2007 z 18.9.2008. Taktiež poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky, sp.zn. I. US 22/1999. Uložený trest označil za nezákonný aj z toho dôvodu, že je v rozpore s obsahom zákazu ukladania krutých a neprimeraných trestov. Takýto záver zodpovedá čl. 5 Všeobecnej deklarácie ľudských práv. Opätovne poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp.zn. PL ÚS 106/2011. V ďalšej časti zvýraznil výpoveď svojej starej matky, ako aj postoj poškodenej k vedenému trestnému stíhaniu a uzavretú dohodu o náhrade škody. Okresný súd mal preto správne pri ukladaní trestu aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a trest znížiť pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pomer poľahčujúcich okolností mal byť priznaný v zmysle ustanovenia § 36 písm. k) a l) Tr. zák. s tým, že priťažujúca okolnosť bola uvedená len v § 37 písm. m) Tr. zák.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil vo výroku o uloženom treste a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Alternatívne navrhol, aby krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste rozhodol o uložení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu základnej trestnej sadzby mimoriadne zníženej nad rozsah jednej tretiny. Súčasne navrhol, aby odvolací súd podal podnet podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR, a to Ústavnému súdu SR na začatie konania o súlade § 38 ods. 5 Tr. zák. s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 17 ods. 1, čl. 50 ods. 1 a čl. 141 ods. 1 Ústavy SR č. 460/1992 Zb.

Sestra obžalovaného P. Z. v odôvodnení odvolania (č.l. 271) uviedla, že ju celá záležitosť ohľadne odsúdenia brata mrzí a jej svedomie nie je kľudné. Vec, v ktorej bol jej brat trestne stíhaný, sa nezakladá na pravde. Skutočnosti uvedené vo svojej výpovedi si vymyslela v dôsledku skratovej situácie spôsobenej rozchodom s bývalým priateľom. Brat žije normálnym životom, má svoju rodinu a jeho život sa zmenil k lepšiemu. Navzájom si odpustili a žijú v harmonickom vzťahu.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa po splnení zákonných podmienok konalo v neprítomnosti obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje v celom rozsahu za zákonný a dôvodný, vina obžalovaného bola uznaná na základe prijatého vyhlásenia v zmysle ustanovenia § 257 Tr. por., trest sa javí ako primeraný a spravodlivý, a preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por. Pokiaľ sa týka odvolania poškodenej - sestry obžalovaného, toto navrhla zamietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

Obhajca obžalovaného navrhol v zmysle dôvodov podaného odvolania zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a obžalovanému uložiť miernejší trest, a to podľa úvahy krajského súdu.

Poškodená - sestra obžalovaného uviedla, že sa v celom rozsahu pridržiava písomných dôvodov podaného odvolania a obžalovaného navrhla spod podanej obžaloby oslobodiť.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania obžalovaného a jeho sestry boli podané oprávnenými osobami a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma

zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaného a jeho sestry nie sú dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu. V konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré okresný súd uznesením podľa § 257 Tr. por. prijal. Z uvedeného dôvodu sa dokazovanie na súde prvého stupňa vykonalo len v súvislosti s uloženým trestom.

Okresný súd správne ustálil, že v trestnom stíhaní obžalovaného existoval prevažujúci pomer príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov a už v minulosti bol za trestnú činnosť právoplatne odsúdený. Ako poľahčujúca okolnosť bola správne ustálená skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu stíhaných trestných činov priznal (§ 36 písm. I/ Tr. zák.). Zákonom ustanovená trestná sadzba pre najprísnejší trestný čin - zločin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 2 Tr. zák. bola daná v rozmedzí 3 až 8 rokov. Zo spisového materiálu ďalej vyplynulo, že obžalovaný bol v minulosti právoplatne odsúdený, okrem iného aj pre zločin krádeže (rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/63/2016 zo 14.9.2016, právoplatný toho istého dňa) podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. Z tohto dôvodu bolo bez akýchkoľvek pochybností nutné okresným súdom pri ukladaní trestu aplikovať aj ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. Ako už bolo citované, pri aplikácii tohto ustanovenia sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvyšuje o jednu polovicu. Na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil v minulosti zločinu, pre ktorý bol právoplatne odsúdený, nemá vplyv ani novelizácia Trestného zákona, účinná od 1.8.2019. Trestná sadzba za takéhoto stavu bola preto okresným súdom správne ustálená v rozmedzí 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov. Následne aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., v nadväznosti na označené stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR bola dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby správne vypočítaná na dobu 44 mesiacov.

Pre uvedené skutočnosti sa krajskému súdu javil uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby ako neprimerane mierny. V súvislosti s týmto konštatovaním treba zo strany krajského súdu poznamenať, že osoba obžalovaného sa javí ako silne kriminálne narušená, o čom svedčí aktuálny odpis registra trestov. V minulosti bol 10-krát súdne trestaný a predchádzajúce uložené tresty nemali na jeho osobu prevýchovný účinok. V súčasne vedenom trestnom stíhaní sa opätovne dopustil zločinu a jeho protiprávne konanie vykazuje vzostupnú tendenciu závažnosti. Z tohto dôvodu argumenty obhajoby o potrebe ďalšieho mimoriadneho zníženia zákonom ustanovenej trestnej sadzby (§ 174 ods. 2 Tr. zák.) považoval odvolací súd za irelevantné. Na osobu obžalovaného bolo potrebné pôsobiť prísnejším trestom odňatia slobody, čo však v odvolacom konaní nebolo možné z dôvodu absencie odvolania prokurátora.

Pokiaľ sa týka odvolania sestry obžalovaného, krajský súd toto z hľadiska obsahu, a to pre procesný postup podľa § 257 Tr. por. vyhodnotil ako podané voči výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu. Vyššie uvedené argumenty, týkajúce sa odvolania obžalovaného, sa v celom rozsahu vzťahujú aj na dôvody podaného odvolania sestry obžalovaného P. Z.. V neuvedených skutočnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil a tieto si aj osvojil.

Krajský súd sa starostlivo zaoberal aj výrokom napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V tejto súvislosti nezistil pochybenie okresného súdu pri aplikácii ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súčasne súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe týchto skutočností Krajský súd v Žiline odvolania obžalovaného a jeho sestry zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por., pretože nie sú dôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.